

Adi Smolar, Polna Lunca

Adi Smolar
Miscellaneous
Polna Lunca

Ko nad mestom se zmrai,
jaz na sprehod se podam.
Kar tako mal med ljudi,
ker doma preve sem sam.
Sprehajam se in zrem v nebo,
kdaj polna lunca bo prila.
Ko jo zagledam, mi je lepo,
mi spet bo drubo delala.

Gor na nebu sije polna lunca,
sije kar se da.
Jaz pa tuhtam kje je tista punca,
ki mi je namenjena.
Morda kot jaz se zdaj sprehaja,
al v drubi se smeji.
Morda sanjarjenju se predaja
in mene si eli.

Malo pivo naroim
in iem kaken znan obraz.
Kot ponavadi nikogar ni
s katerim bi si krajal as.
Za parom se skrivaj ozrem
in si mislim: Srena sta.
Pa si predstavljati zanem,
da pri mizici sva dva.

Gor na nebu sije polna lunca,
sije kar se da.
Jaz pa tuhtam kje je tista punca,
ki mi je namenjena.
Morda tako kot jaz poseda,
morda e mirno spi.
Morda pa tudi ona lunco gleda
in mene si eli.

Aj neko, ko bova se nala,
ji reku bom: "Le kje do zdaj si bla?
Ti ne ve kako sem te vesel,
kako zelo sem te elel."
In ona mi smeje dejala bo,
da je hrepenela pravtako kot jaz.
Polna lunca pa e b'lj svetlo
sijala bo z neba le za naju dva.

Polno je e skoraj pro,
ko proti domu se podam.
Odganjam dvom, a noe pro:
Kaj pa, e bom vedno sam?